

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Кузьменко Анастасії Сергіївни «Кримінально-правові та кримінологічні засади запобігання кримінальним правопорушенням у туристичній сфері», поданої на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 Право (галузь знань 08 Право)

Дисертація Кузьменко Анастасії Сергіївни «Кримінально-правові та кримінологічні засади запобігання кримінальним правопорушенням у туристичній сфері», що подана на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 Право (галузь знань 08 Право) виконана в науково-дослідній лабораторії з проблем запобігання кримінальним правопорушенням факультету № 3 Донецького державного університету внутрішніх справ. Тему дисертаційного дослідження затверджено Вченою радою Донецького державного університету внутрішніх справ (протокол від 30 листопада 2022 року № 4). Тема дисертації узгоджується з науковим напрямом кримінального права, що виконана за спеціальністю 081 Право.

Висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Кузьменко Анастасії Сергіївни «Кримінально-правові та кримінологічні засади запобігання кримінальним правопорушенням у туристичній сфері» підготовлений за результатами попереднього розгляду цієї дисертації та публічної презентації Кузьменко Анастасії Сергіївни наукових результатів зазначеної дисертації, який відбувся 27.12.2025 року (протокол № 6 засідання кафедри кримінального права та кримінології факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування НПУ Донецького державного університету внутрішніх справ).

Рецензенти:

- 1) завідувач кафедри кримінального права та кримінології факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування НПУ, кандидат юридичних наук, доцент Андрій Удод;
- 2) декан факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування НПУ, доктор філософії з права Валерій Коссе.

За результатами засідання було складено такий висновок.

1. Обґрунтування вибору теми дослідження.

Актуальність обраної тематики зумовлена сучасними викликами розвитку держави та необхідністю комплексного забезпечення національних інтересів. Серед ключових національних інтересів держави визначено забезпечення стійкості національної економіки, збереження й примноження культурного потенціалу, розвиток конкурентоспроможних секторів господарства, а також формування безпечного та сприятливого середовища життєдіяльності громадян. У цьому контексті туристична сфера виступає важливою складовою соціально-економічного комплексу України, яка, з одного боку, має значний потенціал для економічного зростання, регіонального розвитку та популяризації національної культурної спадщини, а з іншого – характеризується підвищеною вразливістю

до зовнішніх та внутрішніх загроз, що вимагає системного державного підходу до її відновлення, модернізації та кримінологічного захисту.

Криміногенну ситуацію у туристичній сфері ускладнюють також тінізація економічних процесів, корупційні ризики, відсутність ефективного контролю за діяльністю туристичних операторів, дефіцит безпечної інфраструктури та цифрової захищеності туристичних платформ, що посилює латентність кримінальних протиправних посягань.

Повномасштабна збройна агресія на початку 2022 року, спричинила глибоку дестабілізацію туристичної сфери, що проявилась у фізичному знищенні або пошкодженні туристичних об'єктів, тимчасовій окупації регіонів з високим туристичним потенціалом, зниженні мобільності населення та зростанні криміногенних ризиків. Таким чином, економічний і культурний розвиток України вимагає переходу від ситуативних заходів реагування до системної моделі запобігання кримінальним правопорушенням у туристичній сфері, що ґрунтується на принципах цифрової прозорості, міжвідомчої координації, кримінологічного аналізу та суспільного партнерства.

Дисертаційне дослідження виконано відповідно до Стратегії економічної безпеки України на період до 2025 року (Указ Президента України від 11 серпня 2021 року № 347/2021), Цілей сталого розвитку України на період до 2030 року (Указ Президента України від 30 вересня 2019 року № 722/2019), Стратегії розвитку туризму та курортів на період до 2026 року (розпорядження Кабінету Міністрів України від 16 березня 2017 року № 168-р), Комплексного стратегічного плану реформування органів правопорядку як частини сектору безпеки і оборони України на 2023–2027 роки (Указ Президента України від 11 травня 2023 року № 273/2023), Тематики наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок на 2020–2024 роки (наказ МВС України від 11 червня 2020 р. № 454) та 2025–2029 роки (наказ МВС України від 21 травня 2024 року № 326).

2. Наукова новизна одержаних результатів полягає в тому, що дисертація є одним із перших монографічних досліджень в якому реалізовано науковий підхід до формування кримінологічної безпеки туристичної сфери з визначенням шляхів запобігання кримінальним правопорушенням в умовах воєнного стану і повоєнного відновлення України. Найсуттєвішими з них вважаються наступні положення:

вперше:

– запропоновано розглядати туристичну сферу як самостійний об'єкт кримінологічного аналізу, у межах якого злочинність носить міжгалузевий, транскордонний і кіберопосередкований характер, а її елементи зумовлюють розроблення системи кримінологічного реагування за кримінологічними рівнями (запобігання кримінальним правопорушенням) як складової реалізації державної політики України в галузі туризму, яка ґрунтується на кримінально-правових ознаках кримінальних правопорушень; кримінологічних кількісних та якісних показниках й характеристиках причин, умов, особи-злочинця; заходах реагування на різних кримінологічних рівнях спрямованих на моніторинг туроператорських і посередницьких послуг, контроль фінансових потоків, а

також виявлення та усунення криміногенних та віктимогенних чинників;

– на підставі узагальнення практики діяльності правоохоронних органів висвітлено класифікаційні ряди шахрайства у туристичній сфері на основі технології обману, що залежить від обраних схем з організації «туристичного бізнесу» та виду пропонованого туристичного продукту, наявності корупційних зв'язків з органами державної влади й управління, які мають відношення до видачі необхідних документів та здійснюють «прикриття» злочинної діяльності шахраїв, та від обраного способу вчинення кримінального протиправного діяння: 1) шахрайство, у якому ініціатором є безпосередній суб'єкт туристичного бізнесу; 2) шахрайство через створення підставних компаній, сайтів, агентств та маніпуляції в інтернет-середовищі; 3) шахрайство, пов'язане з документами, візами, страховками та діями постачальників послуг;

– узагальнені іноземні практики запобігання кримінальним правопорушенням у туристичній сфері, які поєднують правові, організаційно-управлінські, інформаційно-аналітичні й технологічні інструменти виявлення та нейтралізації шахрайських схем на засадах цифрової безпеки, контролю за діяльністю посередників, страхових компаній і туроператорів, створення інтегрованих систем ризиків і спеціалізованих профілактичних програм (Австралія, Італія, Німеччина, США, Франція, Японія), дозволили сформулювати науково обґрунтовані пропозиції адаптації таких механізмів до української практики формування національної системи безпеки туризму в частині запобігання туристичним шахрайствам у післявоєнний період;

– визначено стратегічні напрями кримінологічної безпеки у сфері туризму з практичною реалізацією в Стратегії розвитку туризму, курортів України та запобігання кримінальним правопорушенням у туристичній сфері на період до 2036 року, які сприятимуть підвищенню прозорості, стабільності та довіри до туристичного ринку, а також забезпечать ефективний захист прав і безпеки споживачів туристичних послуг із запровадження механізмів ліцензування та реєстрації суб'єктів туристичної діяльності, оцінювання їх фінансової стійкості та відповідальності; створення гарантійних і компенсаційних фондів; удосконалення систем державного контролю, нагляду, інспектування та аудиту; максимізація інформатизації та цифровізації туристичної галузі із використанням кібертехнологій, штучного інтелекту як інструментів забезпечення безпеки, якості обслуговування й запобігання кримінальним правопорушенням у сфері туризму;

– системно-функціональний підхід до практичної реалізації спеціально-кримінологічних заходів запобігання кримінальним правопорушенням у туристичній сфері у вигляді: а) регуляторної діяльності – забезпечення належного обліку, звітності, аудиту та інспекційних перевірок суб'єктів туристичного ринку; б) безпекової діяльності – моніторинг, оцінка та прогнозування криміногенних ризиків; в) правоохоронної діяльності – проведення запобіжних заходів уповноваженими правоохоронними й контролюючими органами на основі інформаційно-аналітичного забезпечення щодо проявів шахрайства, корупції й тінізації туристичних послуг; г) громадського контролю – системна діяльність об'єднаних незалежних

туристичних агентств, асоціацій і представників громадянського суспільства, спрямована на забезпечення прозорості, етичності та безпеки туристичної діяльності;

удосконалено:

– періодизацію нормативно-правового забезпечення туристичної сфери й формування кримінологічних заходів запобігання кримінальним правопорушенням у сфері надання туристичних послуг: звичаєвий – з найдавніших часів до 1841 р.; початковий – з 1841 р. до 1991 рр.; незалежний – з 1991 р. і дотепер, з розподілом на підетапи: ринковий (1990-ті – початок 2000-х); регуляторний (сер. 2000-х – 2022 р.); воєнний (з 2022 р.);

– наукове розуміння «туристичної сфери» як системи, що охоплює процес організації, реалізації й споживання послуг, спрямованих на задоволення потреб особи під час подорожі й взаємопов'язана поняттями «туризму», «туриста», «туристичного продукту», «туристичної послуги», «кримінальні правопорушення у туристичній сфері», що дозволило сформулювати поняття «шахрайства у сфері надання туристичних послуг» – заволодіння чужим майном або набуття права на майно шляхом обману чи зловживання довірою, що вчиняється в процесі надання туристичних послуг, спрямованих на задоволення потреб туриста;

– кримінологічну характеристику кримінальних правопорушень у туристичній сфері з виокремленням стану та тенденцій шахрайств, причин та умов, які сприяють їх учиненню; кримінологічних ознак особи-злочинця та транснаціональних організованих груп й зв'язки таких елементів з системою кримінологічного реагування в умовах воєнного стану та післявоєнного відновлення України;

– розподіл детермінантів на воєнно-політичні, фінансово-економічні, організаційно-правові, соціальні, інформаційно-технологічні, які впливають на поширення кримінальних правопорушень у туристичній сфері (макрорівень), що дозволило виокремити причини та умови вчинення шахрайств (мікрорівень) туристичними операторами, туристичними агентами, а також службовими особами (особистісний рівень) й наголосити на необхідності розроблення стратегії «Безпечний туризм України», яка поєднає завдання економічного післявоєнного відновлення з механізмами кримінально-правового та кримінологічного захисту туристичної сфери;

– кримінологічну характеристику осіб, які вчиняють кримінальні правопорушення у туристичній сфері, шляхом виокремлення соціально-демографічних, кримінально-правових і морально-психологічних ознак та чіткого розподілу ролей (статусно-рольові ознаки) на «організаторів-керівників» – формують злочинні групи, розробляють схеми, розподіляють обов'язки й контролюють розподіл прибутків, «виконавців-спеціалістів» – безпосередньо реалізують шахрайські операції та «посередників» – забезпечують технічне й фінансове прикриття через перестраховування, передачу ризиків та інші посередницькі фіктивні операції;

дістали подальшого розвитку:

– систематизацію кримінальних правопорушень у туристичній сфері: а) в

широкому розумінні як злочинність у сфері туризму: шахрайство (ст. 190 КК України), підроблення документів, печаток, штампів і бланків (ст. 358 КК України), корупційні зловживання (привласнення, розтрата майна або зловживання службовим становищем (ст. 191 КК України), одержання неправомірної вигоди службовою особою (ст. 368 КК України), службове підроблення (ст. 366 КК України) та інші (торгівля людьми або інша незаконна угода щодо людини (ст. 149 КК України), експлуатація дітей (ст. 150 КК України), незаконні дії з документами на переказ, платіжними картками або електронними грошима (ст. 200 КК України); б) у вузькому розумінні як злочинність у сфері туристичного бізнесу: шахрайство (ст. 190 КК України) як основний вид кримінальних правопорушень пов'язаний зі зловживанням службовим становищем, легалізацією доходів, ухилення від сплати податків);

– наукове обґрунтування доцільності запровадження іноземних практик у контексті післявоєнного відновлення, розвитку внутрішнього туризму та підвищення інвестиційної привабливості України, зокрема у кримінальне законодавство елементів охорони туристичної сфери в частині кримінальної відповідальності за «незаконну туристичну діяльність» та «умисне невиконання зобов'язань перед туристами», а предмети шахрайств доповнити послугами та угодами (Франція), особистими даними (Німеччина), незаконним прибутком (Італія), пільгами (Естонія), а також реалізація кримінологічних заходів запобігання на засадах «колективної безпеки» шляхом об'єднання зусиль всіх туристичних компаній через Туристичну асоціацію України й запровадження у туристичній сфері фінансового моніторингу й звітності, ідентифікацію клієнтів, електронну верифікацію туроператорів, кіберзахист туристичних онлайн-платформ;

– систематизація учасників туристичної сфери: (1) надавачі туристичних послуг: туристичні оператори, туристичні агенти, суб'єкти господарювання, туристичні супровідники; (2) туристи: внутрішні, зовнішні; (3) регулятор – ДАРТ; (4) правоохоронні та контрольно-наглядові органи;

– наукове розуміння запобігання кримінальним правопорушенням у сфері туризму як діяльності спрямованої на забезпечення кримінологічної безпеки туристичної сфери, за якої запобігання розглядається не як самоціль подолання злочинності, а як інструмент досягнення стану безпеки туристичного середовища, зниження криміногенних ризиків, забезпечення законності та правопорядку у діяльності суб'єктів туристичного ринку шляхом виявлення кримінальних правопорушень, усунення причин і умов їх виникнення, застосування запобіжних заходів на різних кримінологічних рівнях з урахуванням віктимологічної складової, відновлення прав туристів та відшкодування завданої шкоди;

– обґрунтування необхідності створення Національного центру туристичної безпеки із функціями аналітичного, фінансово-розвідувального характеру: виявлення й нейтралізації схем туристичного шахрайства, відстеження руху незаконно отриманих коштів, у тому числі через міжнародні платіжні системи, блокування каналів відмивання доходів і фінансування корупційних практик, а також забезпечення ефективних механізмів

відшкодування завданих збитків постраждалим туристам і суб'єктам ринку, що сприятиме формуванню єдиного інформаційно-аналітичного простору туристичної безпеки, підвищенню ефективності діяльності суб'єктів запобігання кримінальним правопорушенням у туристичній сфері;

– науково обґрунтовано доцільність упровадження моделі безпекової діяльності, керованої аналітикою («Intelligence Led Policing»), як стратегічного інструменту спеціально-кримінологічного запобігання кримінальним правопорушенням у туристичній сфері, що передбачає формування інтегрованої системи інформаційно-аналітичного забезпечення на основі туристичного економіко-правового аналізу, використання методів кримінального аналізу в реальних умовах здійснення кримінологічної діяльності, а також визначення, систематизацію та оцінювання індикаторів ризиків з метою прогнозування й нейтралізації криміногенних загроз, запобігання протиправним діям та підвищення ефективності управлінських рішень у сфері туристичної безпеки.

3. Теоретичне та практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що сформульовані висновки й пропозиції впроваджено у:

– практичній діяльності Національної поліції– при розробленні й удосконаленні відомчих нормативно-правових актів, підготовці методичних рекомендацій з питань організації запобігання шахрайствам у туристичній сфері;

– науково-дослідній сфері – для подальшого розв'язання проблемних питань та проведення загальнотеоретичних та галузевих досліджень, спрямованих на розвиток кримінального права та кримінології (акт впровадження результатів дисертаційного дослідження у науково-дослідну діяльність Донецького державного університету внутрішніх справ від 20 жовтня 2025 р.);

– освітній процес – під час підготовки навчально-методичних матеріалів та викладання навчальних дисциплін «Кримінальне право», «Кримінологія» (акт впровадження результатів дисертаційного дослідження в освітній процес Донецького державного університету внутрішніх справ від 20 жовтня 2025 р.).

4. Наукові публікації, у яких висвітлено основні результати дисертаційного дослідження, та повнота їх опублікування.

Основні положення дисертації опубліковано в семи наукових працях, серед яких чотири статті – у виданнях, включених МОН України до переліку наукових фахових з юридичних наук, три тези наукових доповідей на всеукраїнських та міжнародних науково-практичних заходах.

Наукові статті, в яких опубліковані основні результати дисертації:

1. Кузьменко А.С. Характеристика осіб, які вчиняють кримінальні правопорушення у туристичній сфері. *Правовий часопис Донбасу*. 2024. № 3 (88). С. 39–44. DOI: <https://doi.org/10.32782/2523-4269-2024-88-39-44>.

2. Кузьменко А.С. Іноземний досвід запобігання шахрайству у туристичній сфері. *Українська поліцейстика: теорія, законодавство, практика*. 2024. № 3 (11). С. 29–34. DOI: <https://doi.org/10.32782/2709-9261-2024-3-11-5>.

3. Кузьменко А.С. Загальносоціальні заходи запобігання кримінальним

правопорушенням у туристичній сфері. *Право і суспільство*. 2025. № 3. Том 2. С.543-549. DOI <https://doi.org/10.32842/2078-3736/2025.3.2.74>

4. Кузьменко А.С. Спеціально-кримінологічні заходи запобігання кримінальним правопорушенням у туристичній сфері. *Правові новели*. 2025. № 26. С.310-317. DOI <https://doi.org/10.32782/ln.2025.26.36>

***Опубліковані тези доповідей,
які засвідчують апробацію матеріалів дисертації:***

1. Кузьменко А.С. Кримінологічне забезпечення безпеки у туристичній сфері. *Реалізація прав людини у діяльності правоохоронних органів: матеріали VI Всеукр. наук.-практ. конф. (Кривий Ріг, 26 трав. 2023 р.)*. Кривий Ріг: КННІ ДонДУВС, 2023. С. 195–197.

2. Кузьменко А.С. Поняття та сутність кримінальних правопорушень у туристичній сфері України. *Актуальні питання діяльності підрозділів кримінальної поліції: матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. (Кропивницький, 14 квіт. 2024 р.)*. Кропивницький: ДонДУВС, 2024. С. 433-436.

3. Кузьменко А.С. Іноземна практика кримінальної відповідальності за шахрайство у туристичній сфері. *Протидія організованим злочинності і корупції в умовах збройного конфлікту: досвід та перспективи з нагоди 5-річчя створення Департаменту стратегічних розслідувань НПУ: матер. міжнар. наук.-практ. конф. (Кропивницький, 04 жовт. 2024 р.)*. Кропивницький: ДонДУВС, 2024. С. 179–182.

Зазначені публікації містять належне обґрунтування отриманих наукових результатів, опубліковані у виданнях, кількість та рівень яких відповідає встановленим вимогам, характеризуються повнотою викладення матеріалів дисертації, опубліковані в різних випусках (номерах) наукових періодичних видань. З-поміж наведених публікацій немає таких, у яких повторюються наукові результати, опубліковані раніше в інших наукових публікаціях, що вже зараховані за темою дисертації. Опублікування результатів дисертації Кузьменко Анастасії Сергіївни «Кримінально-правові та кримінологічні засади запобігання кримінальним правопорушенням у туристичній сфері» узгоджується з вимогами, установленими у п. 8 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44.

5. Обґрунтованість і достовірність результатів дослідження. Основні положення та наукові результати дисертаційного дослідження Кузьменко Анастасії Сергіївни «Кримінально-правові та кримінологічні засади запобігання кримінальним правопорушенням у туристичній сфері» є належним чином обґрунтованими та логічно вивіреними. Вони базуються на всебічному аналізі сучасних вітчизняних і зарубіжних літературних джерел з тематики кримінально-правового та кримінологічного забезпечення запобігання злочинності у туристичній сфері, а також на узагальненні практики застосування кримінального законодавства України.

Кузьменко А. С. продемонструвала уміння критично осмислювати наукові підходи, співвідносити теоретичні положення з реаліями правозастосування та виявляти проблемні аспекти чинного правового регулювання. Структура дисертаційного дослідження є логічною, внутрішньо узгодженою та повністю відповідає визначеній меті й поставленим завданням.

Послідовність викладу матеріалу забезпечує системне розкриття заявленої проблематики — від загальнотеоретичних і кримінологічних засад дослідження до аналізу кримінально-правових механізмів запобігання кримінальним правопорушенням у туристичній сфері та формулювання практично орієнтованих висновків і рекомендацій. Викладення результатів дослідження здійснено на належному науково-методичному рівні із коректним та виваженим використанням механізмів і засобів спеціальної юридичної термінології. Автор демонструє достатній рівень теоретичної підготовки, володіння категоріальним апаратом кримінального права і кримінології, а також уміння формулювати наукові положення у чіткій, завершеній формі. Сформульовані у дисертації наукові положення, висновки та рекомендації є аргументованими, базуються на ґрунтовному аналізі доктринальних джерел у сфері кримінального права та кримінології, що загалом свідчить про наукову зрілість автора та належний рівень виконання дисертаційного дослідження.

Робота складається з анотації, переліку умовних позначень, вступу, трьох розділів, що містять вісім підрозділів, висновків, списку використаних джерел (215 найменувань на 19 сторінках) та чотирьох додатків на 12 сторінках. Повний обсяг дисертації становить 260 сторінок, із них основний текст дисертації – 214 сторінок.

Дисертаційне дослідження виконано на належному науковому та фаховому рівні, написано грамотно, з дотриманням норм наукової мови та логіки викладу матеріалу. Робота оформлена відповідно до чинних вимог, передбачених Порядком присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44, а також відповідає вимогам, визначеним Наказом Міністерства освіти і науки України «Про затвердження Вимог до оформлення дисертації» від 12 січня 2017 року № 40.

Мовностилістична культура дисертації заходиться на високому рівні: текст характеризується чіткістю формулювань, термінологічною виваженістю та відсутністю стилістичних і мовних помилок, що забезпечує належний рівень сприйняття й наукової комунікації. Список використаних літературних джерел сформовано коректно та репрезентативно, із дотриманням установлених вимог до бібліографічного опису, а посилання на джерела у тексті дисертації оформлено належним чином і забезпечує дотримання вимог академічної доброчесності.

Загальний висновок

Представлена для розгляду дисертаційна робота Кузьменко Анастасії Сергіївни «Кримінально-правові та кримінологічні засади запобігання

кримінальним правопорушенням у туристичній сфері» є такою, що повністю узгоджується з установленими вимогами з позиції наукової новизни, обґрунтованості та достовірності отриманих результатів, а також їх теоретичного і практичного значення. Дослідження вирізняється цілісністю наукового задуму, внутрішньою логічною завершеністю та системним підходом до розв'язання поставлених наукових завдань. Зазначена дисертація є завершеною самостійною науковою працею, у якій сформульовані та належним чином аргументовані наукові результати, що містять елементи наукової новизни та мають суттєве теоретичне і практичне значення для розвитку науки кримінального права та кримінології, а також для удосконалення правозастосовної діяльності у сфері запобігання кримінальним правопорушенням у туристичній сфері.

За своїм змістом, структурою та рівнем наукового опрацювання дисертаційне дослідження Кузьменко Анастасії Сергіївни «Кримінально-правові та кримінологічні засади запобігання кримінальним правопорушенням у туристичній сфері» відповідає вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261, наказу Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 року № 40 «Про затвердження вимог до оформлення дисертації», а також Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44, освітньо-науковій програмі «Право» ДонДУВС. На цій підставі Кузьменко Анастасія Сергіївна заслуговує на присудження наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 Право (галузь знань 08 Право).

**Головуючий на засіданні кафедри
кримінального права та кримінології
факультету підготовки фахівців для
органів досудового розслідування НПУ
Донецького державного університету внутрішніх справ,
доктор юридичних наук, доцент
06 січня 2026 року**

Пилип ЄПРИНЦЕВ

Підпис Пилипа Єпринцева засвідчую

**Т.в.о. начальника відділу
документування службової діяльності**

Вікторія МЕЛЬНИК